

Koen is in de speeltuin. Lekker van de glijbaan, schommelen en zandkastelen bouwen. Koen houdt het meest van de wip. Maar om te kunnen wipwappen moet je met tweeën zijn. “Daan”, vraagt Koen, ”doe je met me mee?”

Daan wil wel meedoen. “Maar niet te lang, hoor”. En daar gaan ze: wip, wap, wip, wap...

“Nu wil ik er af”, zegt Daan. Maar Koen heeft andere plannen, hij wil nog even doorgaan. Om Daan te pesten blijft Koen expres onder. Daan zit nu hoog in de lucht. “Haha, nu kun je er niet af!” Daan wordt boos. “Laat me naar onderen!” Koen geeft niet op. Hij is de zwaarste en blijft lekker zitten.

Maar daar komt mama aan, zij heeft Daan horen gillen. Koen ziet het en laat Daan snel zakken. Zodra Daan onder is stapt hij direct van de wip. En nu knalt Koen op zijn beurt keihard naar onderen. “Au, m’n bil!” Eigen schuld, dikke bult...

